

Fitxa tècnica

Guió Bi Gan **Fotografia** David Chizallet, Hung-i Yao **Música** Lim Giong, Point Hsu **Interpretació** Tang Wei, Sylvia Chang, Vivien Li, Huang Jue, Chen Yongzhong, Lee Hong-Chi, Luo Feiyang **Durada** 138 min **Gènere** Ficció / Drama, misteri **Llengües** Mandarí, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

En Luo Hongwu és un home que torna a Kaili, la seva llar i ciutat d'on se'n va anar fa 12 anys. El motiu del seu retorn són els records d'una seductora i enigmàtica dona: una dona que ell va estimar i no ha estat capaç d'oblidar. Decidit a trobar-la, en Hongwu comença una recerca en la qual es barrejaran el passat i el present, la realitat i el món del somni. (sensacine.com)

Crítica

'Largo viaje hacia la noche': fascinant obra mestra amb final inoblidable

El segon llargmetratge de cineasta xinès Bi Gan és una obra d'art inesborrable, una mostra de cinema indeleble

Assegura el protagonista de *Largo viaje hacia la noche* que "la diferència entre el cinema i els records és que les pel·lícules són falses". Pot ser que sigui cert, però només a mitges, perquè quan una imatge s'adopta com un record, traspasa la distància de la pantalla per convertir-se en alguna cosa més, per inserir-se en aquest puzzle tan mal·leable com és la memòria. On rau la màgia de les imatges indelebles? A l'ull, sí, però també en la seducció, que és inefable i intangible. I en el seu segon llargmetratge, el cineasta xinès **Bi Gan** ha tornat a demostrar el seu virtuosisme en el maneig de la suggestió: des de la textura del vestit irisat d'ella, fins al so del tambor d'una pistola oculta o la distorsió d'una figura a través de la pluja. *Largo viaje hacia la noche* és una experiència immersiva a l'altre costat del mirall 'aberrado', una mirada que s'obre pas en la foscor i no busca llançar claredat sinó **amplificar el misteri, la incertesa**.

Bi Gan regala a la nostra memòria **la seva visió desolada de Kaili**, la ciutat xinesa en la qual va ambientar el seu primer film, *Kaili Blues*, estrenat fa quatre anys i que va servir per destacar el director en el molt concorregut panorama de festivals europeu. A Locarno, es va consagrar com a millor director emergent, i amb *Largo viaje hacia la noche* ha aconseguit obrir-se forat en Una Certa Mirada, de Canes. Perquè és això, la mirada, el que defineix l'autor, i en Bi Gan aquesta mirada és velada, fragmentada, irreal. El seu cinema és fantasmagoria - cares ocultes, llocs buidats, paraules ambigües, colors irreals- i, en aquest cas és, a més, una pel·lícula de fantasmes. Al cap i a la fi, perseguir records és **l'intent de ressuscitar els morts**.

L'ostentació tècnica i estètica és innegable. Els 59 minuts de pla seqüència que desemboquen en el centelleig de dues bengales de festa són una declaració sobre la relativitat del temps: és tan irreplicable la coreografia ininterrompuda d'una hora com captar l'última espurna d'un foc efímer que es consumeix i mor en a penes uns segons. Però no hi ha caprici. La càmera sobrevola, unes passes per davant o per darrere del protagonista, una ciutat estranya a la recerca del seu record més delicat -el rostre que imagina és real o un constructe?- i obsessiu: la seva estimada perduda.

El treball de Bi Gan és indiscutiblement hereu de Wong Kar-wai -també per proximitat geocultural- i d'Andrei Tarkovski, amb una cura mil·limètrica dels enquadraments i la seva intenció, de la colorimetria, però sobretot de les textures i la matèria. **Mai un mur de ferro rovellat va ser tan cinematogràfic**. I la feina amb el temps, subratllat pels rellotges -parats, que deixen marca-, que apareixen en mans dels protagonistes.

No obstant això, en l'imaginari de Bi Gan estan molt més presents **la violència i l'estranyesa**. Si en Wong Kar-wai la fantasia es cola en els quadres dins de quadre -sempre hi ha una porta, un passadís, una finestra que emmarca-, a *Largo viaje hacia la noche* hi ha un vel, un reflex, un vidre que aporta a les imatges una distància onírica. I com Lynch, el xinès busca escenaris singulars i enrarits, buits o, en tot cas, habitats per personatges alienats, desheretats, que no existeixen en un context fora de les seves morades, com les bruixes dels contes de fades. **Perquè l'entorn és una projecció de les persones. O viceversa**. "Era tan misteriosa com aquella casa abandonada", la descriu el protagonista.

Bi Gan no explica, sinó que aporta les peces d'un 'patchwork' que l'espectador ha de reconstruir. **Largo viaje hacia la noche** comença amb la tornada de Luo (Dj Huang) a Kaili després de la mort del seu pare. Kaili es presenta com una ciutat industrial, un lloc inhòspit i desconcertant, en què el fum i la pluja són una constant. Luo decideix buscar Wan Qiwen (Wei Tang), la xicota d'un mafiós perillós i violent, una dona sortida d'un 'thriller noir' clàssic i traslladada al segle XXI. A partir d'aquí, **la pel·lícula barreja la memòria amb la recerca**, en una proposta interessant sobre com de prop estan les projeccions futures de les evocacions passades.

En Luo troba el rastre de Wan Qiwen als suburbis ruïnosos de Kaili i, allà, després de visitar un teatre, es col·loca unes ulleres 3D. I l'espectador també. I llavors la identificació de l'espectador i el personatge s'estreny i comença aquest pla seqüència en què la càmera segueix en Luo amb moto, amb tirolina, a peu, fins al final del seu viatge. No seguirem retoquejant Kavafis amb la seva *Ítaca*, però de la mà de Bi Gan el trajecte és llarg però hipnòtic. I, sobretot, inesborrable. **Cinema etern.**

Marta Medina – elconfidencial.com

“Largo viaje hacia la noche”: premis i seleccions principals

Premis del Gremi de Directors de Cinema de la Xina 2020: premi a les deu millors pel·lícules

Festival de l'illa de Faro 2019: premis a la millor pel·lícula xinesa de l'any, a la millor fotografia (David Chizallet, Hung-i Yao i Jingsong Dong) i a l'actriu favorita (Wei Tang)

Festival de Cinema Golden Horse 2018: premis a la millor fotografia (Hung-i Yao, Jingsong Dong i David Chizallet), a la millor partitura original de pel·lícula (Giong Lim i Chih-Yuan Hsu) i als millors efectes de so (Danfeng Li i Zhonglin Si)

Premis Hamilton Behind The Camera 2019: premi a la millor partitura original (Chih-Yuan Hsu i Giong Lim)

Premis Internacionals de la Societat Cinèfila 2018: premi especial

Festival Internacional de Nova Jersey 2019: menció d'honor al millor llargmetratge

Tokyo FILMeX 2018: premi del Jurat Estudiant

A més de 29 nominacions

Bi Gan

Filmografia com a director

2018 *Largo viaje hacia la noche*

2016 *Mi mi jin yu* (curt)

2015 *Kaili Blues*

2012/II *Jingang Jing* (curt)

Biografia

Bi Gan és guionista i director. Amb el seu curtmetratge *Diamond Sutra* el 2013 va rebre una Menció Especial en la categoria Asian New Force de l'Incubator for Film and Visual Media in Àsia (IFVA). *Lu bian ye can* (*Kaili Blues*, 2015), el seu debut en el llargmetratge, va guanyar el premi al Millor Director Emergent al Festival de Locarno, entre d'altres guardons. El segon, *Di qiu zui hou de ye wan* (*Long Day 's Journey into Night*), es va estrenar a la secció Un Certain Regard del passat Festival de Canes.

Organització:

En conveni amb:

Amb el suport de:

